

چرا به ما میگن اشرف مخلوقات؟

چی باعث تفاوت آدم ها با بقیه میشه؟

چرا به ما میگن
اشرف مخلوقات؟

چی باعث تفاوت ها با بقیه میشه؟

■ تفاوت آدم ها با بقیه موجودا چیه؟ ما واقعاً از بقیه بالاتریم؟

انسان اشرف مخلوقات خداست!

حتما تو هم این جمله رو بارها شنیدی
و شاید سوالاتی که برای بعضیا پیش میاد رو هم شنیده باشی:

اینکه بعضیات و فضای مجازی
اشتباهها و بداخلالقیها و خودخواهی های آدمها رو
میذارن کنار مهریونی حیوانات و می پرسن؛

آدم چه جوری میتونه اشرف مخلوقات خدا باشه؟!

■ خب، نظر تو چیه؟

چرا خدا بین این همه موجود ما رو انتخاب کرده و گفته انسان یه چیز دیگه است؟

چی ما رو از مخلوقات دیگه خدا متمایز می‌کنه؟

■ اشرف مخلوقات؟ یا... ■

QR کد را اسکن کنید.

■ خداییش اصلاً به این فکر کردین که ما چه فرقی با بقیه‌ی چیزا داریم؟
تفاوت آدم‌ها با سنگ و دار و درخت و حیوونا چیه؟ اصلاً چرا بهمون می‌گن آدم؟
واسه چی شدیم اشرف مخلوقات؟ شایدم پیش خودمون فکر کنیم
که از بس مغوریم، خودمونو بالاتر از بقیه‌ی موجوداً می‌بینیم.

یه نگاه به خودتون بندازین! چی می‌بینین؟

حتماً دوتا دست و دوتا پا و یه کله و... و البته دوتا چشم که همه‌ی اینا رو باهاش بتونین ببینین، درسته؟ شاید بعضیا خودشونو یه دختر قدبلند یا یه پسر ورزشکار یا یه مامان و بابا ببینن. یا توی این ورانداز کردن خودشونو یه دکتر، یه مهندس یا یه مدیر دلسوز تعریف کنن!

انسان بی‌نهایت ۷

حتماً این وسط کسایی هم پیدا میشن که وقتی به خودشون نگا میکنن از خودشون تعریفی به جز یه دانشآموز نابغه یا یه آدم متخصص و دانشمند ندارن. میدونین همه‌ی اینا درسته‌ها ولی هنوز با اون جوری که خدا ما رو آفریده و ازمون تعریف می‌کنه فرق داره. یعنی بهتره بگیم خیلی فرق داره!

دُرْنَهُتَّهُ

بعضیا هم هستن که کلا خودشون رو با مارک لباس و برند تجاری گوشیشون تعریف میکنن؛ مثل کیا؟

آها مثل خاله‌ی امید!

کد را اسکن کنید.

همه‌ی این چیزایی که الان گفتیم تو بقیه چیزا هم هست. حالا فرقش اینه که ما جسم داریم ولی سنگ و در و دیوار ماده‌شون از یه جنس دیگه‌ست. ما هم غذا می‌خوریم، بزرگ می‌شیم، قشنگی و قیافه داریم و زاد و ولد می‌کنیم، گل و گیاه‌ها و درختا هم همیین ویژگی‌ها رو دارن منتها تو قالب خودشون. ما هم خوشحال می‌شیم، ناراحت می‌شیم، کار می‌کنیم، عصبانی می‌شیم، خانواده تشکیل می‌دیم و... درست مثل حیوونا!

اما به نظر شما این اصلاً با عقل جور در میاد که بگیم ما سنگیم یا درختیم یا حیوونیم؟ خب، معلومه که نه! اگه ما مثل فرشته‌ها عقل داشته باشیم، دلیلی نمیشه که خودمونم فرشته باشیم!

انسان بی‌نهایت ۷

اصلًاً خوبه که قبلًاً بعضیا زحمت کشیدن ضربالمثلشم درآوردن
و گفتن: «هر گردی گردو نیست!»

یعنی درسته که ما همه‌ی اینا رو داریم و این خودش واسمون یه امتیازه،
اما هیچکی بهمون سنگ و درخت و حیوان نمیگه؛ البته بماند که
بعضی دانشمندا هنوزم فکر میکنن که ما یه جور حیوانیم و این همه
تفاوت رو نمی بینن! باورتون اگه نمیشه که کشان درون رو با دقیقیت ببینین:

که کشان
درون

کد را اسکن کنید.

اونی که باعث فرق نمیشه

اگه یادتون باشه گفتیم که ما آدما یه چیزی داریم که بقیه موجودان ندارن.
آخه خدا خودش از اول ما رو یه جور دیگه آفریده؛ یعنی بهتره بگیم واسمون
یه آپشن اضافه گذاشته که کلاً باعث تفاوت آدمها با بقیه‌ی چیزا میشه؛
یه چیزی تو مایه‌های آپشن توربو یا نیترو تو ماشینای مسابقه که میتوانه
یه‌ویی همه رو جا بذاره و ما رو از بقیه جلو بندازه.

انسان بی‌نهایت ۷

اصلًاً واسه‌ی همین کمال و ویژگی اضافه‌مونه
که خدا بهمون می‌گه اشرف مخلوقات! جالب شد، نه!
اصلًاً شاید اگه از اول می‌دونستیم تفاوت آدم‌ها با بقیه چیزا انقدر زیاده
خودمونو بیشتر تحویل می‌گرفتیم!

خوبیشم اینه که این ویژگی یا کمال انسانی‌مون که کلاً آدم بودنمونم
به اون بسته است، یه چیز فرامادی و فراجنسیتیه. یعنی چی؟ یعنی اینکه چه
پولدار باشیم، چه بی‌پول باشیم، چه خوشگل باشیم، چه زشت باشیم،
چه باسواند باشیم و چه بی‌سواد، اصلًاً از اونم بالاتر چه زن باشیم و چه مرد،
توی این ویژگی و کمال‌مون هیچ اثری نداره. این ویژگی مربوط به روح بی‌نهایت
طلبمون می‌شه که از جنس خود خدادست.

دُنْجَنَةٌ

اولویت اول از هر کدام از ما قبل از
هر چیزی‌همون نشون میده که
خودمون رو چی معنا می‌کنیم
مثل پسرخاله دوست امید
ماجراش رو گوش کن

کدر را اسکن کنید.

یعنی خدا یه چیزی از جنس خودش تو ما گذاشته!
یه فطرت و روح بی‌نهایت طلب که همه‌ی کمال‌ها و استعدادایی که ما
واسه‌ی شبیه شدن به خدا لازم داریم، تو خودش داره

يعنى خدا يه چيزى از جنس خودش تو ما گذاشتە!

يه فطرت و روح بى نهايٰت طلب که همه‌ی کمال‌ها و استعداداًی که ما واسه‌ی شبیه شدن به خدا لازم داریم، تو خودش داره. يعني ما به خاطر اين بخشی که تو وجودمون هست و تو بقیه موجوداً نیست، می‌تونیم تا بى نهايٰت يعني تا خود خدا رشد کنیم و بزرگ بشیم. تازه هیچ چی هم نمی‌تونه جلوی رشد استعدادها و بزرگ شدنمونو بگیره. رک و پوست‌کنده‌اش می‌شه اینکه ما تو این بخش از وجودمون هیچ محدودیتی نداریم!

برعکس يه درخت گلابی که هرکاري هم که بکنه کمال‌ها و استعداداًش از حد يه درخت گلابی فراتر نمیره؛ مثلًاً نمی‌تونه واسه خودش خونواده تشکیل بده، عصبانی بشه یا اینکه واسه‌ی خودش مسئله حل کنه و اختراع و اکتشاف داشته باشه، ما تو کمال‌ای انسانی‌مون هیچ محدودیتی نداریم و می‌تونیم تا شبیه شدن به خود خدا استعدادامونو شکوفا کنیم. پس تفاوت آدم‌ها با بقیه موجوداً می‌شه همین قابلیت فوق العادمون که می‌تونه ما رو تا بى نهايٰت بالا ببره و بزرگ کنه!

اگه دوست دارین بدونین که این وسط بالاخره تکلیف ما چی می‌شه، يعني بالاخره زن و مرد و مامان و بابا و معلم و مهندس حساب می‌شیم یا نه کلاً یه تعریف دیگه داریم، مقاله‌ی بعدی‌مونو از دست ندین!

کد را اسکن کنید.